

Diha sa daghan nga walay mga kasigurohan ug sa mga hagit nga atong masugatan sa atong kinabuhi, gikinahanglan sa Dios kanato ang pagbuhat sa atong labing maayo, sa pagbuhat ug dili pagaaghaton (tan-awa sa 2 Nephi 2:26), ug sa pagsalig diha Kaniya. Tingali kita dili makakita og mga anghel, makadungog og langitnong mga tingog, o makadawat og hilabihan nga mga espirituhanong mga hunahuna. Sa kanunay kita mahimong mopadayon nanghinaut ug nag-ampo—apan walay hingpit nga kasigurohan—nga kita naglihok subay sa kabubut-on sa Dios. Apan samtang kita nagtahud sa atong mga pakigsaad ug nagsunod sa mga sugo, samtang kita kanunay gayud nga naningkamot sa pagbuhat og maayo ug mahimo nga mas maayo, makalakaw kita uban ang pagsalig nga ang Dios mogiya sa atong mga lakang. Ug kita makasulti uban ang kasigurohan nga ang Dios modasig sa atong mga pagpamulong. Kini usa ka bahin sa kahulugan sa kasulatan nga nagpahayag: “Unya ang imong pagsalig mosamot pagkalig-on diha sa atubangan sa Dios” (D&P 121:45).

Samtang kamo sa husto nagsiksik ug naggamit sa espiritu sa pagpadayag, nagsaad ako nga kamo “magsunod diha sa kahayag sa Ginoo” (Isaias 2:5; 2 Nephi 12:5). Usahay ang espiritu sa pagpadayag molihok diha-diha dayon ug sa hilabihan, sa uban nga mga panahon sa hinay ug inanay, ug sa kasagaran sa malumo nga kamo mahimo nga dili gani makamatikod niini. Apan sa walay pagsapayan sa sumbanan diin kini nga panalangin nadawat, ang kahayag nga gihatag niini mosanag ug mopatubo sa inyong kalag, molamdag sa inyong salabutan (tan-awa sa Alma 5:7; 32:28), ug motudlo ug mopanalipod kaninyo ug sa inyong pamilya.

Ako nagpahayag sa akong pagka-apostol nga pagsaksi nga ang Amahan ug ang Anak buhi. Ang espiritu sa pagpadayag tinuod—ug makahimo ug molihok diha sa atong tagsa-tagsa ka mga kinabuhi ug diha sa Ang Simbahan ni Jesukristo sa mga Santos sa Ulahing mga Adlaw. Ako nagpamatuod niini nga mga kamatuoran diha sa sagrado nga pangalan sa Ginoo nga si Jesukristo, amen. ■

Ni Presidente Thomas S. Monson

Ang Balaan nga Templo—ang Suga sa Kalibutan

Ang pinakaimportante ug dagkong mga panalangin sa pagkamiyembro sa Simbahan mao kadtong mga panalangin nga atong madawat sa mga templo sa Dios.

Akong minahal nga kaigsoonan, akong ipaabut ang akong gugma ug pagtimbaya kaninyo ug mag-ampo nga ang atong Langitnong Amahan mogiya sa akong mga hunahuna ug modasig sa akong mga pulong samtang ako mamulong kaninyo karon.

Magsugod ko pinaagi sa pagkomentaryo sa nindot nga mga mensahe nga atong nadungog karong buntaga gikan ni Sister Allred ug Bishop Burton ug sa uban kalabut sa programa sa welfare sa Simbahan. Sumala sa gipahibalo, karong tuiga nagtimaan sa ika-75 nga anibersaryo sa dinasig nga programa, nga nakapanalangin og daghang kinabuhi. Pribelihiyo nako ang pagkaila sa personal niadtong uban kinsa misugod niining dakong buluhatan—mga tawo sa kapuangod ug panglantaw.

Sama sa gihisgutan nila ni Bishop Burton ug Sister Allred ug sa uban, ang bishop sa ward gihatagan sa responsibilidad sa pag-atiman niadtong nanginahanglan nga nagpuyo sa mga

utlanan sa iyang ward. Mao sad na ang akong pribelihiyo sa dihang ako pa ang nagdumala isip usa ka batan-on pa kaayo nga bishop sa Siyudad sa Salt Lake sa usa ka ward nga dunay 1,080 ka mga miyembro, lakip sa 84 ka mga biyuda. Dihay daghan nga nagkinahanglan og tabang. Mapasalamaton kaayo ko sa programa sa welfare sa Simbahan ug sa tabang sa Relief Society ug sa mga korum sa priesthood.

Ako mopadayag nga ang programa sa welfare sa Ang Simbahan ni Jesukristo sa mga Santos sa Ulahing mga Adlaw dinasig sa Makagagahum nga Dios.

Karon, akong mga kaigsoonan, kini nga komperensya nagtimaan sa tulo ka tuig sukad ako napaluyohan isip Presidente sa Simbahan. Tinuod busy kaayo kadto nga mga tuig, puno sa daghang mga hagit apan dili usab maihap nga mga panalangin. Ang oportunidad sa pagpahinungod ug pagpahinungod pag-usab sa mga templo mao ang labing makalingaw ug sagrado nga mga panalangin, ug

mahitungod kini sa templo nga ako gusto nga mamulong kaninyo karon.

Panahon sa kinatibuk-ang kompe-rensya sa Oktubre 1902, ang Presidente sa Simbahan nga si Joseph F. Smith sa iyang pangbukas nga pakig-pulong mipahayag sa paglaum nga moabut ang adlaw nga kita adunay “mga templo nga matukod sa nagka-lain-lain bahin sa [kalibutan] diin kini gikinahanglan alang sa kasayon sa mga tawo.”¹

Atol sa unang 150 ka tuig human sa pagka-organisar sa Simbahan, gikan sa 1830 hangtud sa 1980, 21 ka mga templo ang natukod, lakip na ang mga templo sa Kirtland, Ohio, ug Nauvoo, Illinois. Itandi kana sa 30 ka tuig sukad niadtong 1980, diin 115 ka mga templo ang gitukod ug gipahinungod. Sa gipahibalo kagahapon sa tulo ka bag-ong mga templo, adunay dugang nga 26 ka mga templo ang gitukod o anaa sugdan pa lang ang pagtukod. Kini nga gidaghanon magpadayon sa pagtubo.

Ang gilauman ni Presidente Joseph F. Smith niadtong 1902 natinuod na. Atong tinguha nga ang templo anaa sa duol sa atong mga miyembro kutob sa mahimo.

Usa sa mga templo nga karon gitukod pa anaa sa Manaus, Brazil. Daghang mga tuig na ang milabay akong nabasahan ang grupo nga mokapin og gamay sa usa ka gatus nga mga miyembro mibiya sa Manaus, nahimutang sa tunga-tunga sa kalasangan sa Amazon, aron mobiyahe ngadto sa labing duol nga templo, nga nahimutang sa Sao Paulo, Brazil—dul-an sa 4,000 ka kilometros gikan sa Manaus. Kadtong matinud-anong mga Santos mibiyahe sakay sa barko sulod sa upat ka adlaw sa Amazon River ug sa kasikbit niini. Human niini nga paglawig, misakay sila og bus sa laing tulo ka adlaw nga biyahe—sa libaungon nga dalan, nga gamay ra ang makaon, ug walay komportable nga katulgan. Human sa pito ka adlaw ug gabii, miabut sila sa templo sa Sao Paulo, diin ang mga ordinansa nga mahangturon gipahigayon. Dayag lang ang ilang pagpauli mao gihapon. Hinoon, nakadawat sila sa mga ordinansa ug mga panalangin sa templo, ug bisan og wala nay sulod ang ilang mga pitaka, sila sa

ilang kaugalingon napuno sa espiritu sa templo ug uban sa pasalamat sa mga panalangin nga ilang nadawat.² Karon, paglabay sa daghang mga tuig, ang atong mga miyembro sa Manaus naglipay samtang sila nagtan-aw sa ilang kaugalingong templo nga nagbarug daplin sa Rio Negro River. Ang mga templo makahatag og kalipay sa atong matinud-anong mga miyembro bisan asa kini gitukod.

Ang report sa mga sakripisyo nga nabuhat aron makadawat sa mga panalangin nga anaa lamang sa mga templo sa Dios wala gayud mapakyas sa pagtandog sa akong kasingkasing ug nakahatag kanako og bag-ong pagbati sa pagpasalamat alang sa mga templo.

Mopakigbahin ko og istorya ni Tihi ug Tararaina Mou Tham ug sa ilang 10 ka mga anak. Ang tibuok pamilya gawas sa usa ka anak nga babaye nagpasakop sa Simbahan sa sayong bahin sa 1960, sa dihang ang mga misyonaryo miabut sa ilang isla, nga nahimutang mga 100 ka milya (160 km) habagatan sa Tahiti. Sa wala madugay nagtinguha

sila sa mga panalangin sa usa ka mahangturon pamilya nga ma-seal sa templo.

Nianang higayuna, ang pinakaduol nga templo sa pamilyang Mou Tham mao ang Templo sa New Zealand, labaw sa 2,500 ka milya (4,000 km) padulong sa habagatang kasadpan, maadto lamang sakay sa mahal nga biyahe sa eroplano. Ang dakong pamilyang Mou Tham, nga dunay gamay nga panginabuhian sa gamay nga uma, walay kwarta nga ipamilit sa eroplano, walay oportunidad sa pagpangempleyo sa isla sa Pasipiko. Mao nga si Brother Mou Tham ug ang iyang anak nga lalaki nga si Gérard mihimo og lisud nga desisyon sa pagbiyahe og 3,000 ka milya (4,800 km) aron sa pagtrabaho sa didto New Caledonia, asa nagtrabaho ang iyang lain nga anak nga lalaki.

Ang tulo ka lalaki nga Mou Tham nagtrabaho sulod sa upat ka tuig. Si Brother Mou Tham lamang ang miuli og kausa, aron sa pagtambong sa kasal sa iyang anak nga babaye.

Human sa upat ka tuig, si Brother

Mou Tham ug ang iyang mga anak nga lalaki nakatigum og kwarta aron dad-on ang pamilya ngadto sa Templo sa New Zealand. Ang tanang mga anak nga miyembro miadto gawas lang sa usa ka anak nga babaye, nga hapit nang manganak. Nabugkos sila alang sa karon ug sa kahangturan, usa ka dili mahulagway ug malipayon nga kasinatian.

Si Brother Mou Tham miuli gikan sa templo diretso sa New Caledonia, diin siya mitrabaho sulod sa duha ka dugang nga mga tuig aron ikaplite sa usa ka anak nga babaye nga wala makaadto sa templo uban nila—usa ka minyo nga anak nga babaye ug sa iyang anak ug bana.

Sa ilang katigulangon si Brother ug Sister Mou Tham nagtinguha nga mosebisyo sa templo. Nianang higayona ang Templo sa Papeete Tahiti natukod ug napahinungod, ug sila miserbisyo ug upat ka misyon didto.³

Akong mga kaigsoonan, ang mga templo mas labaw pa kay sa mga bato ug mortar. Puno kini sa hugot nga pagtuo ug pagpuasa. Natukod kini sa mga pagsulay ug mga pagpamatuod. Nabalaan kini pinaagi sa sakripisyo ug serbisyo.

Ang unang templo nga natukod niini nga dispensasyon mao ang templo sa Kirtland, Ohio. Ang mga

Santos nianang higayona kabus kaayo, ug bisan pa ang Ginoo misugo sa pagtukod og templo, mao nga sila nagtukod. Misulat si Elder Heber C. Kimball mahitungod sa kasinatian, “Ang Ginoo nasayud sa talan-awon sa kakabus, kalisdanan, ug pag-antus nga among giagian sa pagtuman niini.”⁴ Ug dayon, human ang tanan nga giha-goan nakompleto, ang mga Santos gipugos sa pagbiya sa Ohio ug sa ilang minahal nga templo. Nakaplagan nila sa katapusan ang dangpanan—bisan og kini temporaryo—sa daplin sa Sapa sa Mississippi sa estado sa Illinois.

Ilang ginganlan ang ilang panimuyo nga Nauvoo, ug andam sa paghatag sa ilang tanan sa makausa pa ug uban sa ilang hugot nga pagtuo, nagtukod sila og laing templo ngadto sa ilang Dios. Miinit ang pagpanggukod batok nila, hinoon, ug uban sa Templo sa Nauvoo nga hapit na mahuman, sila giabug na usab gikan sa ilang mga balay, nangita og kadangpan sa usa ka desiyerto.

Ang paningkamot ug ang sakripisyo nagsugod na usab samtang sila nagtrabaho sulod sa 40 ka tuig sa pagtukod og Templo sa Salt Lake, nga nagbarug nga halangdon sa dapit sa habagatan nga atong nahimutangan karon dinhi sa Conference Center.

Ang pipila ka ang-ang sa sakripisyo ang gilambigit sa pagtukod og

templo ug sa pagtambong sa templo. Dili maihap kadtong nagtrabaho ug naningkamot aron maangkon sa ilang kaugalingon ug alang sa ilang mga pamilya ang mga panalangin nga anaa sa mga templo sa Dios.

Nganong daghan man kaayo ang andam sa paghatag og daghan aron makadawat sa mga panalangin sa templo? Kadtong nakasabut sa mahangturing mga panalangin nga magagikan sa templo nasayud nga walay sakripisyo nga dako kaayo, walay kantidad nga bug-at kaayo, walay paningkamot nga lisud kaayo, aron makadawat niana nga mga panalangin. Walay daghang mga milya nga biyahion, daghang mga babag nga buntugon, o daghang pagkadili komportable ang ilahutay. Nakasabut sila nga ang makaluwas nga mga ordinansa nga mada-wat sa templo nga magtugot kanato nga makabalik sa atong Langitnong Amahan diha sa mahangturing relasyon sa pamilya ug aron matugahan sa mga panalangin ug gahum gikan sa kahitas-an bililhon sa tanang sakripisyo ug tanang paningkamot.

Karon kadaghanan nato dili na mag-antus og hilabihan aron lang makatambong sa templo. Otsenta y singko porsiyento sa mga miyembro sa Simbahan karon nagpuyo na sulod sa 200 ka milya (320 km) sa usa ka templo, alang sa kadaghanan nato, kana nga gilay-on mas duol na lang.

Kon kamo nakaadto na sa templo alang sa inyong kaugalingon ug kon

kamo nagpuyo nga duol ra sa templo, ang inyong sakripisyo mao ang paggahin og panahon sa inyong busy nga kinabuhi sa pagbisita sa templo kanunay. Adunay daghan nga mahimo sa atong mga templo alang niadtong naghulat sa pikas tabil. Samtang atong lihukon ang buhat alang kanila, makahibalo kita nga atong natuman alang kanila unsay dili nila mabuhay sa ilang mga kaugalingon. Si Presidente Joseph F. Smith, sa lig-on nga pamahayag, miingon, “Pinaagi sa atong mga paningkamot alang kanila ang ilang mga kadena sa pagkaulipon mabugto, ug ang kangitngit nga naglibut nila mahanaw, kana nga kahayag modan-ag diha kanila ug sila makapaminaw didto sa kalibutan sa espiritu sa buhat nga nahimo alang kanila sa ilang mga anak dinhi, ug magmaya uban ninyo sa inyong pagpahigayon niini nga mga katungdanan.”⁵ Mga kaigsoonan, ang buhat ato nga buluhaton.

Sa akong kaugalingong pamilya, ang among pinakasagrado ug gimahal nga mga kasinatian mao kadtong panahon sa dihang kami nagdungan didto sa templo sa pagpahigayon sa mga ordinansa sa pagbugkos alang sa among namatay na nga mga katigulangan.

Kon wala pa kamo makaadto sa templo o kon kamo *nakaadto* na apan sa karon dili takus alang sa rekomend, wala nay laing importante nga tumong nga trabahoon kay sa magpakatakus sa pag-adto sa templo. Ang inyong sakripisyo tingali mao ang pagpaningkamot nga makakuha og rekomend, tingali ang pagbiya sa dugay na nga bisyo nga maoy nakai-ngon nga kamo dili takus. Tingali ang pagbaton og hugot nga pagtuo ug disiplin sa pagbayad sa inyong ikapulog. Bisan unsa kini, paningkamuti nga makasulod sa templo sa Dios. Pagkuha og rekomend alang sa templo ug isipa kini nga bililhon nga kabtangan, kay kini mao gayud.

Hangtud nga kamo makasulod sa balay sa Ginoo ug makadawat sa tanang mga panalangin nga naghulat kaninyo didto, dili ninyo maangkon ang tanan nga ikatanyag sa Simbahan. Ang pinakaimportante ug dagkong mga panalangin sa pagkamiyembro sa

Simbahan mao kadtong mga panalangin nga atong madawat sa mga templo sa Dios.

Karon, akong batan-ong mga higala nga mga tin-edyer, itumong kanunay sa inyong panan-aw ang templo. Ayaw pagbuhat og bisan unsa nga makapugong ninyo sa pagsulod ug pagambit sa sagrado ug mahangturong mga panalangin didto. Gidayeg nako kadtong miadto na sa templo aron sa pagpahigayon sa mga bunyag alang sa mga patay, momata og sayo sa buntag aron makaapil sa maong mga bunyag sa dili pa magsugod ang tingklase. Wala koy laing mahunahunaan nga mas maayo sa pagsugod sa adlaw.

Kaninyo nga mga ginikanan sa gagmayng mga anak, mopaambit ko ninyo og maalamon nga tambag gikan ni Presidente Spencer W. Kimball. Miingon siya: “Nindot kaayo kon . . . ang mga ginikanan magbutang og litrato sa templo sa kada kwarto sa ilang balay aron ang [ilang mga anak] gikan sa [ilang] pagkamasuso makatan-aw sa litrato kada adlaw [hangtud] nga mahimo kining kabahin sa [ilang kinabuhi]. Kon [sila moabut] na sa edad nga [sila kinahanglan] nga mohimo [og] importante kaayo nga desisyon [mahitungod sa pag-adto sa templo], nahimo na kining daan.”⁶

Ang atong mga bata mokanta diha sa Primary:

*Gusto kong moadto sa templo.
Mosulod unya ko.*

*Makigsaad ko sa Amahan;
Mosaad kong mosunod.*⁷

Mohangyo ko ninyo sa pagtudlo sa inyong mga anak sa kaimportante sa templo.

Ang kalibutan mahagiton ug malisud nga dapit nga puy-an. Sa kasagaran kita gilibutan nianang mopasukamod kanato. Samtang kamo ug ako moadto sa balaan nga mga balay sa Dios, samtang kita mahinumdom sa mga pakigsaad nga atong gihimo sa sulod, mas makaagwanta kita sa mga pagsulay ug mas makabuntog sa matag tintasyon. Niining sagrado nga sanktuwaryo makakaplag kita og kalinaw; mabag-o kita ug malig-on.

Karon, akong mga kaigsoonan, mohisgot ako og usa pa ka templo sa dili pa ako motapos. Sa dili madugay, samtang ang bag-ong mga templo mobarug sa tibuok kalibutan, usa ang mobarug sa usa ka siyudad nga natukod sobra sa 2,500 ka tuig na ang milabay. Naghisgot ko sa templo nga gitukod na karon sa siyudad sa Rome, Italy.

Ang kada templo usa ka balay sa Dios, nga adunay pareha nga mga kalihokan og pareha nga mga panalangin ug mga ordinansa. Ang Rome Italy Temple, talagsaon, gitukod sa usa ka makasaysayanon nga dapit sa kalibutan, usa ka siyudad diin ang karaan nga mga Apostoles nga sila si Pedro ug Pablo misangyaw sa ebanghelyo ni Kristo ug diin sila gimartir.

Sa miaging Oktubre, samtang kami nagpundok sa matahum nga sibsibanan nga dapit sa amihanang silangan sa Rome, oportunidad nako ang paghatag og pag-ampo sa pagpahinungod samtang kami nag-andam sa grounbreaking. Nadasig ako sa pagtawag sa Italian nga senador si Lucio Malan ug sa bise mayor sa Rome nga si Giuseppe Ciardi nga ikauban sa unang mopala sa yuta. Ang matag usa nahimong kabahin sa desisyon sa pagtugot nato sa pagtukod og templo sa ilang siyudad.

Ang panahon dag-umon pero init, ug bisan naghulga ang ulan, walay bisan usa o duha ka patak ang natagak. Samtang ang maanindot nga choir mikanta sa Italian ang matahum nga mga linya sa “Ang Espiritu sa Dios,”

ang usa mobati nga ang langit ug yuta naghiusa sa mahimayaon nga himno sa pagdayeg ug pasalamat ngadto sa Makagagahum nga Dios. Mga luha dili kapugngan.

Sa moabut nga adlaw, ang mga matinud-anon niining Mahangturong Siyudad, makadawat sa mga ordinansa sa mahangturong matang diha sa usa ka balay sa Dios.

Akong ipadayag ang katapusan nga pasalamat sa akong Langitnong Amahan alang sa templo nga karon gitukod sa Rome ug sa atong tanang mga templo, bisan asa man kini. Ang kada usa nagbarug isip suga sa kalibutan, usa ka ekspresyon sa atong pagpamatuod nga ang Dios, ang atong Mahangturong Amahan, buhi, nga Siya buot nga mopanalangin kanato ug, sa pagkatinuod, sa pagpanalangin sa Iyang mga anak sa tanang henerasyon. Ang kada usa sa atong mga templo usa ka ekspresyon sa atong pagpamatuod nga ang kinabuhi human sa kamatayon tinuod ug sigurado sama sa atong kinabuhi dinhi sa yuta. Ipamatuod ko gayud kini.

Minahal kong mga kaigsoonan, hinaut nga kita mohimo sa bisan unsa nga sakripisyo nga gikinahanglan sa pagtambong sa templo ug pagbaton sa espiritu sa templo sa atong mga kasingkasing ug sa atong mga pamilya. Unta mosunod kita sa mga lakang sa atong Ginoo ug Manluluwas, nga si Jesukristo, kinsa mihimo sa katapusang sakripisyo alang nato, aron makabaton og kinabuhing dayon ug kahimayaan sa gingharian sa atong Langitnong Amahan. Kini ang akong sinsero nga pag-ampo, ug ihalad ko kini sa pangalan sa atong Manluluwas, si Jesukristo ang Ginoo, amen. ■

MUBO NGA MGA SULAT

1. Joseph F. Smith, sa Conference Report, Okt. 1902, 3.
2. Tan-awa sa Vilson Felipe Santiago ug Linda Ritchie Archibald, "From Amazon Basin to Temple," *Church News*, Mar. 13, 1993, 6.
3. Tan-awa sa C. Jay Larson, "Temple Moments: Impossible Desire," *Church News*, Mar. 16, 1996, 16.
4. Heber C. Kimball, sa Orson F. Whitney, *Life of Heber C. Kimball* (1945), 67.
5. *Teachings of Presidents of the Church: Joseph F. Smith* (1998), 247.
6. *The Teachings of Spencer W. Kimball*, ed. Edward L. Kimball (1982), 301.
7. (Tan-awa sa "Gusto Ko nga Makita ang Templo," *Songbook sa mga Bata*, 99.)

Ni Elder Richard G. Scott

Sa Korum sa Napulog Duha ka mga Apostoles

Ang Mahangturong mga Panalangin sa Kaminyoon

Ang sealing sa templo adunay mas dakong kahulugan samtang mas masinati ninyo ang kinabuhi. Makatabang kini kaninyo nga kanunayng mas masuod pa og maayo ug makakaplag og mas dakong kalipay ug katumanan.

Kadtong maanindot nga mensahe niini nga talagsaong choir naghulagway, sa akong pagtuo, sa sundanan sa kinabuhi alang sa kadaghanan kanato: "maningkamot nga mahimong sama kang Jesus."

Niadtong Hulyo 16, 1953, ang akong pinalangga nga si Jeanene ug ako nangluhod isip batan-on nga magtiayon sa altar didto sa Templo sa Manti Utah. Si Presidente Lewis R. Anderson migamit sa awtoridad sa sealing ug mihimo kanamo nga bana ug asawa, gikasal alang sa karon ug sa tibuok kahangturan. Ako walay gahum sa paghulagway sa kalinaw ug kahilum nga naggikan sa kasigurohan nga, kon ako magpadayon sa pagpakabuhi sa takus nga paagi, makauban nako ang akong pinalangga nga si Jeanene ug ang among mga anak hangtud sa kahangturan tungod nianang sagrado nga ordinansa nga gipahigayon gamit ang tukmang

awtoridad sa priesthood sa sulod sa balay sa Ginoo.

Ang among pito ka mga anak nabugkos ngari kanamo pinaagi sa sagrado nga mga ordinansa sa templo. Ang akong minahal nga asawa, si Jeanene, ug ang duha sa among mga anak patay na. Naghatag sila og gamhanan nga pagdasig alang sa matag usa sa nahabilin nga sakop sa among pamilya nga magpuyong matarung aron among madawat ang tanan nga mahangturong mga panalangin nga gisaad didto sa templo.

Duha sa mahinungdanon nga mga elemento nga nagsuporta sa plano sa kalipay sa Amahan sa Langit mao ang kaminyoon ug ang pamilya. Ang labihan kamahinungdanon niini gihatagan og dakong pagtagad sa walay hunong nga mga paningkamot ni Satanas aron sa pagbungkag sa pamilya ug sa pagpakunhod sa kamahinungdanon sa mga ordinansa